

คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ พระภาวนาวิริยคุณ (เผด็จ ทัตุตชิโว) เป็นอย่างสูง

ที่ได้เมตตาค้นคว้าธรรมะจากพระไตรปิฎกเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำสื่อชุดนี้

ดีจริง... เด็กคนนั้นเป็นนักสะสมชั้นยอด เขาสุมความรกรุงรัง และเก็บความรู้สึกโมโท โกรธ เกลียด ไว้ในห้องนอน เราพบฐานทัพขนาดใหญ่ สำหรับเพิ่มพลังแล้ว ซ่า ซ่า ซ่า

สภาพห้องนอนของ "ก้อง" เด็กผู้ชายวัยแปดขวบ เหมือนเพิ่งถูกใช้เป็นสนามรบ มาหมาดๆ หมอนและผ้าห่มแตกสามัคคีแยกกันไปคนละทาง เสื้อผ้าในตะกร้าที่ใช้แล้ว ออกมานอนตายกันเกลื่อนกลาดอยู่ทุกมุมห้อง สมุด ดินสอ ออกจากกระเป๋านักเรียน มาร่วมรบด้วย นี่ยังไม่รวมถึงกรอบรูปนักฟุตบอลในดวงใจที่กำลังเอียงกระเท่เร่ นั่นเป็น เพราะทุกเช้าหลังจากตื่นนอน ก้องไม่เคยเก็บที่นอนเลย อีกทั้งยังใช้ของแล้วเก็บไม่เป็นที่ ต้องรื้อหาจนกระจัดกระจายไปทั่วห้อง และบ่อยครั้งที่ก้องมักจะเตะลูกบอลอัดผนังห้อง เป็นการระบายอารมณ์ด้านลบ

วันนี้เมื่อกลับถึงบ้าน ก้องเตะลูกบอลอัดผนังห้องนอนเสียงดัง ปัง ปัง เพื่อระบายความ โกรธเรื่องที่ถูก "ป๋๑ง" เพื่อนร่วมชั้นแกล้ง โดยที่ไม่รู้ว่า มีสายตาคู่เล็กๆ กำลังจับจ้องอยู่ นอกหน้าต่าง

เจ้าของสายตาเหล่านั้นมองเข้ามาในห้องนอนของก้องอย่างพึงพอใจ พวกมันดูคล้าย มดคันไฟกึ่งมนุษย์และเรียกตนเองว่า **"ขบวนการมดคันไฟ"**

"แพ้อีกแล้ว แพ้อีกแล้ว" เสียงของป้องที่ล้อเลียนเรื่องก้องแข่งฟุตบอลแพ้ ยังดังวนเวียน อย่ในความคิด

"โอ๊ย โอ๊ย ทนไม่ไหวแล้ว"

ปัง ก้องเตะลูกบอลอัดผนังซ้ำแต่แรงขึ้นกว่าเดิม

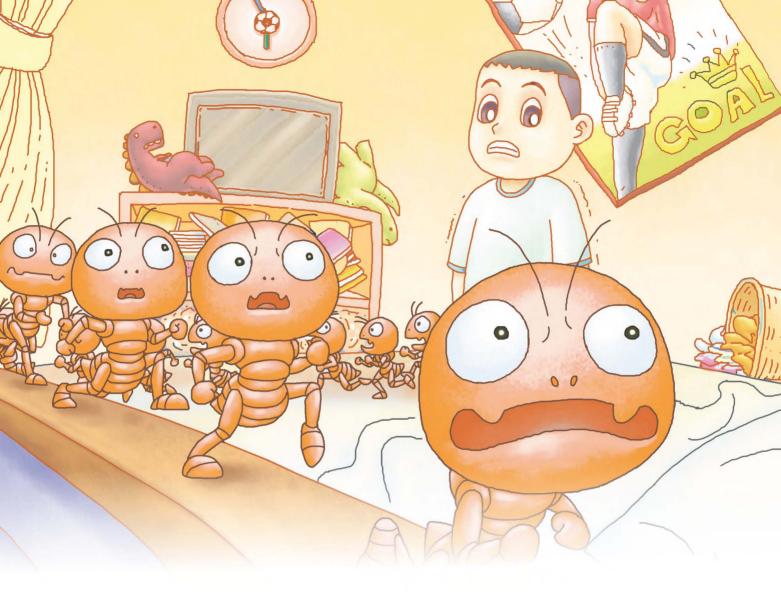
และแล้วภายในห้องนอนก็ค่อยๆ ร้อนขึ้น ร้อนขึ้น จนก้องรู้สึกเหมือนตกอยู่ในปล่อง ภูเขาไฟ

ตอนนี้เองที่ขบวนการมดคันไฟนับร้อยตัวกรูกันเข้ามาล้อมก้องเอาไว้

"ระวัง อย่าให้แหล่งกำเนิดพลังงานหนีไปได้" หัวหน้าขบวนการมดคันไฟออกคำสั่ง "โอย... ร้อน... พวกเจ้าเป็นใครกัน เข้ามาในห้องนอนของเราทำไม" ก้องถามด้วย หน้าตาตื่นกลัว

"พวกเราก็แค่อยากอยู่ที่นี่กับเจ้า เพราะห้องนอนของเจ้ารกมาก เหมาะจะเป็นฐานทัพ ให้พวกเราซ่อนตัว เพื่อดูดซับพลังงานความโกรธ ความโมโหที่เจ้าระบายออกมาในห้องนี้ แล้วที่รู้สึกร้อนๆ เนี่ย ก็มาจากเจ้าทั้งนั้น พลังงานด้านลบของเจ้าทำให้พวกเรามีพลังมากขึ้น อีกหน่อยพวกเราก็จะแข็งแกร่งพอที่จะทำลายล้างมนุษย์ให้หมดสิ้น แล้วยึดครองโลกใบนี้ไว้ ฮ่า ฮ่า ซ่า" หัวหน้ามดคันไฟเล่าแผนการอย่างกระหยิ่มยิ้มย่อง

ทันโดนั้นเอง

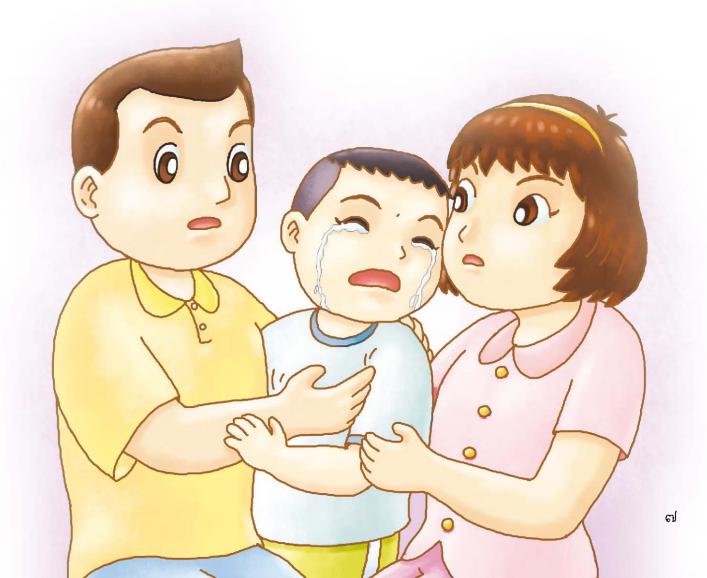
"ท่านครับ ขณะนี้มีพลังงานความเย็นสงบกำลังเคลื่อนที่เข้ามาในห้องนี้ พวกเราหนีกัน ก่อนเถอะครับ ไม่เช่นนั้นพวกเราอาจจะแย่ได้"

"งั้น... ทั้งหมดถอนกำลัง" ขบวนการมดดันไฟรีบทำตามคำสั่งของหัวหน้า พากันถอยทัพ กลับออกไปทางหน้าต่าง

"ไว้เจอกันใหม่นะเด็กน้อย พวกเราไม่หนีไปไหนไกลหรอก ฮ่า ฮ่า ซ่า" ทั่วหน้ามดคัน ไฟทิ้งท้ายไว้อย่างอารมณ์ดี "ก้อง... หลับหรือยังลูก" เสียงพ่อเรียก

"ฮือ ฮือ ฮือ พ่อครับ แม่ครับ ผมกลัว" ก้องรีบโผเข้าไปกอดพ่อกับแม่ทันทีที่พบหน้า "<mark>ฝันร้ายเหรอลูก</mark> โอ๋ โอ๋ ไม่ร้องไห้นะจ๊ะ" แม่ปลอบ

ก้องจึงเล่าเรื่องขบวนการมดคันไฟให้พ่อกับแม่ฟัง ทั้งสองได้แต่มองหน้ากัน และปรึกษา กันว่าต้องมีเวลาให้ลูกมากกว่านี้ เพราะคิดว่าลูกมีเพื่อนในจินตนาการเยอะเกินไปแล้ว

เช้าวันอาทิตย์...

ก้องตื่นขึ้นมาแล้วรีบเก็บที่นอนให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย จากนั้นจึงปัดกวาดเช็ดถูจนห้องสะอาดเอี่ยม สร้างความประหลาดใจให้พ่อกับแม่เป็นอันมาก

"ว่าไงคนเก่ง" พ่อทักทายอย่างอารมณ์ดี แล้ว เดินเข้ามาหาก้องในห้องนอนพร้อมกับแม่

"ใหนๆ ก็จัดห้องแล้ว งั้นพ่อขอเสนอ ว่า น่าจะเอาทีวีในห้องนอนของลูกออกไปด้วย นะ เพราะการ์ตูนสู้รบที่ลูกชอบดูก่อนนอนบ่อยๆ อาจจะทำให้ลูกฝันร้ายอย่างเมื่อคืนอีก" พ่อพูด เพราะคิดว่าเมื่อคืนก้องดูการ์ตูนก่อนนอน แล้วเก็บไป ฝันเห็นขบวนการมดคันไฟ

"ครับพ่อ" ก้องยอมโดยดี เพราะ เวลาที่ก้องดูทีวีก่อนนอน ก็เก็บไปคิด เป็นตุเป็นตะ จนฝันร้ายจริงๆ และที่สำคัญ ตอนนี้ก้องไม่กล้าดื้อ เพราะกลัวตนเอง ปล่อยพลังงานด้านลบออกมา "ก้อง... ก่อนนอนลูกลองนั่งสมาธิดูไหม ลูกจะได้นอนหลับสบาย ไม่ฝันร้าย ตื่นขึ้นมาก็ สดชื่น มีความจำดี ช่วยในการเรียนหนังสือนะลูก" พ่อแนะนำพร้อมกับลูบหัวก้องอย่างเอ็นดู "ครับพ่อ" ก้องรับคำ

"อืม... แล้วรูปนักฟุตบอลที่เอียงจวนจะหลุดลงมาเนี่ย ตกลงลูกชอบหรือไม่ชอบกันแน่จ๊ะ แม่ว่าแม่เคยได้ยินเสียงลูกเตะฟุตบอลอัดใส่มันนะ"

"เอ่อ... ผมขอโทษครับ" ก้องใหว้ขอโทษพ่อกับแม่ที่ทำนิสัยไม่ดี

"งั้นผมขอรูปพระมาติดแทนได้ไหมครับ เพราะผมไม่กล้าทำอย่างนั้นกับรูปที่มีพระแน่ๆ" "ได้จ้ะ" แม่ยิ้ม

ถึงแม่จะไม่รู้ว่าใครทำให้ก้องโกรธจนต้องเตะลูกบอลอัดผนัง แต่แม่ก็บอกกับก้องว่า

"ใจเย็นๆ รู้จักให้อภัยนะลูก เวลาที่เราโกรธใดร เราก็ร้อนเหมือนจุดไฟเผาตัวเอง ไม่มี ความสุขเลยนะลูกนะ" แม่กอดก้องไว้

"ครับแม่ ผมว่ามันร้อนมากๆ ด้วย" ก้องบอกพลางนึกถึงตอนที่ห้องนอนร้อนระอุและ

ก่อนนอนคืนนั้น พ่อกับแม่เอาตะกร้าใบหนึ่งมาให้ก้อง

"ให้ผมทำไมครับพ่อ" ก้องสงสัย

"ลูกเอาตะกร้าใบนี้ไปตั้งไว้หน้าห้องนอนนะ ทุกครั้งก่อนเข้าห้อง ลูกจะต้องทิ้งความรู้สึก โกรธ เกลียด โมโห อิจฉา และความรู้สึกที่ไม่ดีต่างๆ โยนใส่ตะกร้าใบนี้ แล้วเก็บเอาแต่ เรื่องดีๆ เข้าไปในห้อง เพื่อให้มีแต่สิ่งดีๆ ที่ลูกจะได้คิดถึงก่อนนอน" ก้องยิ้มแล้วรับตะกร้า ใบนั้นไว้

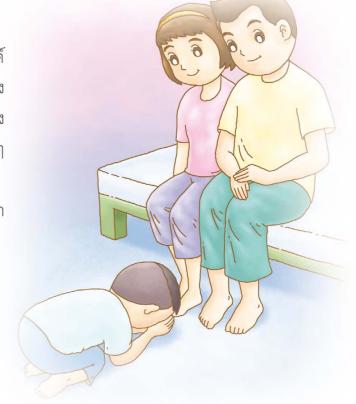
"ผมอยากอยู่กับพ่อ กับแม่ ผมไม่อยากอยู่ กับขบวนการมดดันไฟ"

แม้พ่อกับแม่จะงงในสิ่งที่ได้ยิน แต่ก็กอด ก้องไว้ด้วยความรัก จากนั้นก้องจึงลงไปกราบ เท้าพ่อกับแม่ ทั้งสองลูบหัวก้องอย่างอ่อนโยน

"สวดมนต์ ไหว้พระก่อนนอน แล้วหลับ ฝันดีนะลูก" ก้องทำตามที่พ่อกับแม่บอก แล้ว คืนนั้นก้องก็นอนหลับฝันดีจริงๆ

จากนั้นก้องก็กราบเท้าพ่อกับแม่และสวดมนต์ ใหว้พระก่อนนอนทุกคืน เพราะก้องทำแล้วฝันดี ก้อง อยากฝันดีอีก และเมื่อเหลือบไปเห็นตะกร้าหน้าห้อง นอนที่พ่อกับแม่ให้ไว้ ก้องก็ไม่ลืมทิ้งความรู้สึกแย่ๆ ไว้ในนั้น เพราะก้องรู้สึกได้ว่า

ขบวนการมดคันไฟยังจ้องมองก้องอยู่ทุกวันจาก นอกหน้าต่างนั้น

เมื่อไม่มีทีวีให้ดูก่อนนอน ก้องจึงลองนั่งสมาธิอย่างที่พ่อบอก ครั้งแรกๆ ก้องนั่งได้ ไม่นาน และดูเขินๆ แต่ก็รู้สึกผ่อนคลาย สบายใจ เมื่อก้องเริ่มทำได้ จึงลองนั่งสมาธิตอน เช้าตรู่หลังจากตื่นนอนด้วย เพื่อช่วยให้การทำกิจวัตรประจำวันต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น อีกทั้งยังทำให้ก้องใจเย็นลง เวลาที่พบเจอเหตุการณ์ชวนหงุดหงิดในแต่ละวัน

ดืนนี้ก้องนอนคิดทบทวนถึงนิสัยไม่ดีของตัวเองที่ผ่านๆ มา ก็พบว่าก้องเองก็เคยแกล้ง และล้อเลียนป้องไว้มากเช่นกัน พอโดนป้องแกล้งบ้างกลับโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ จนเป็นเหตุให้ ถูกขบวนการมดคันไฟเล่นงาน

"นี่คงเป็นบทเรียนของเด็กเกเรสินะ" ก้องคิดและรู้สึกกลัวขบวนการมดคันไฟขึ้นมา อีกแล้ว จึงตั้งมั่นว่าพรุ่งนี้และวันต่อๆ ไปจะต้องปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นอีก สามอาทิตย์ผ่านไป... ในเช้าตรู่ของวันเสาร์ ขณะที่ก้องกำลังนั่งสมาธิอยู่นั้น "สบายจัง..." ก้องบอกกับตัวเองเบาๆ เพราะรู้สึกสงบ สบายใจ ก่อนจะลืมตาขึ้นมา แล้วมองไปรอบๆ ห้องนอน

ตอนนี้ในห้องนอนสะอาดสะอ้าน เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีชากของความโกรธเกรี้ยว ให้เห็นอีก เพราะก้องใจเย็นลง ไม่ระบายอารมณ์ด้านลบในห้องนี้อีกแล้ว อีกทั้งยังปรับปรุงตัว สร้างนิสัยที่ดีให้กับตนเอง ด้วยการเก็บที่นอนหลังจากตื่นทุกครั้ง ทบทวนตนเองก่อนนอน กราบเท้าคุณพ่อคุณแม่ สวดมนต์นั่งสมาธิทุกคืน และหมั่นเก็บกวาดห้องอยู่เสมอ

"อะไรกันเนี่ย" หัวหน้าขบวนการมดคันไฟฉุนเฉียว ในขณะที่แอบดูอยู่นอกหน้าต่าง
"ท่านครับ ห้องนี้ไม่น่าเหมาะจะเป็นฐานทัพเพิ่มพลังของเราแล้วนะครับ เพราะนอกจาก
ไม่รกรุงรังแล้ว ยังมีพลังงานความเย็นสงบปกคลุมไปทั่วทั้งห้อง ซึ่งเราเฝ้าดูเขามาเป็นเวลา
สามอาทิตย์แล้ว ไม่มีวี่แววว่าจะกลับไปทำนิสัยที่ไม่ดีอย่างเดิมเลย"

"โอ๊ย เป็นอย่างนี้ได้ยังไงกัน ฮึ่ม เจ็บใจนัก จวนจะสำเร็จอยู่แล้วเชียว"
หัวหน้ามดคันไฟโกรธเกรี้ยว ก่อนจะออกคำสั่งว่า "งั้นถอยทัพกลับดาวของเราเดี๋ยวนี้"
" หวือ หวือ หวือ..."

ก้องได้ยินเสียงแปลกๆ ที่นอกหน้าต่างจึงรีบวิ่งมาดู

"พวกนั้นไปแล้ว เราปกป้องห้องนอนของเราไว้ได้แล้ว" ก้องดีใจและมั่นใจ เพราะถึงแม้ ขบวนการมดคันไฟจะจับจ้องดูก้องจากนอกโลก หรือจากมุมไหนที่นอกหน้าต่าง พวกนั้นก็ไม่ สามารถยึดครองห้องนี้และจับตัวก้องไว้ได้อีก เพราะก้องเรียนรู้วิธีที่จะทำให้ห้องนอนสะอาด เอี่ยมเรียบร้อย และสงบสุขปราศจากพลังด้านลบอันร้อนระอุแล้ว

ก้องต้องทำอย่างไร ขบวนการมดคันไฟ จึงจะไม่บุกเข้ามาใน ห้องนอนอีก เหตุใดห้องนอนของก้องจึงกลาย
เป็นห้องนอนที่สะอาด เป็นระเบียบ
เรียบร้อย แล้วเด็กๆ ควรทำอย่างไร
เพื่อให้ห้องนอนของตนเองสะอาด
น่านอน ลองบันทึกไว้ แล้วทำตาม
ทีละข้อ

พ่อคิดว่าไม่ควรมีสิ่งใดอยู่ในห้องนอน ของก้อง เพราะอะไร เด็กๆ คิดว่าไม่ควร มีสิ่งใดอยู่ในห้องนอนของตนเองบ้าง ลองบอกเหตุผลกับคุณพ่อคุณแม่เพื่อนำ สิ่งเหล่านั้นออกจากห้องนอน Q

เด็กๆ คิดว่า นอกจากก้องจะเลิกเตะลูกบอล อัดฝาผนังซึ่งก่อให้เกิดเสียงดังแล้ว ยังมีสิ่งใด ที่ก้องควรทำอีกบ้าง เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวน พ่อกับแม่ เด็กๆ ลองเขียนลงบนกระดาษเป็น ข้อๆ แล้วนำไปติดที่ประตูห้องนอน เพื่อเตือน ตนเองให้ปฏิบัติตาม

กิจกรรมใดที่ช่วยให้ก้องใจเย็นลง แล้วเด็กๆ มีวิธีใด ที่ช่วยทำให้ตนเองใจเย็นเมื่อเจอกับเหตุการณ์ที่ทำให้ โกรธ ลองจดแต่ละข้อไว้ แล้วนำมาใช้เมื่อพบเจอ สถานการณ์จริง

ก้องใช้วิธีใดให้ตัวเองนอนหลับ ฝันดี เด็กๆ มีวิธีอื่นที่แตกต่าง จากก้องหรือไม่ จดบันทึกไว้ใน สมุด แล้วลองทำคืนละหนึ่งวิธี

นิทานชุด **๕ ห้องมหัศจรรย์** เป็นหนึ่งในชุดสื่อ **๕ ห้องชีวิต เนรมิตนิสัยสี่อนวัตกรรม** กระบวนการแม่บทการพัฒนาเด็กไทย สู่นิสัยความดี ที่ใช้หลักปัญญาวุฒิธรรม เป็นฐานกระบวนการ โดยนิทานชุด **๕ ห้องมหัศจรรย์** เป็นสื่อในขั้น สัปปุริสสังเสวะ (คบสัตบุรุษ) และ ขั้นสัทธัมมะสวนะ (ฟังธรรม) คือจากครูผู้เป็นสัตบุรุษที่ได้ดูแลสั่งสอนเป็นต้นแบบ และจาก นิทานที่ได้สอดแทรกความรู้ ความคิด วิธีปฏิบัติความดีใน **๕** ห้องชีวิต ทั้งนี้สาระหลักของนิทาน จึงมุ่งเน้นการเป็นต้นแบบที่ดีเพื่อจุดประกายให้เด็กๆ ปฏิบัติตาม ด้วยการทำความดีผ่าน ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องแต่งตัว ห้องอาหาร และห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัย เรื่องความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสุภาพนุ่มนวล ความเคารพ และความอดทน

สำหรับนิทานเรื่อง "ผู้พิทักษ์ห้องนอน" เป็นเรื่องของการทำความดีผ่านห้องนอน ซึ่งปลูกฝัง เรื่อง สัมมาทิฏฐิ (เข้าใจถูก) และสัมมาสมาธิ (ตั้งใจถูก) อันเป็นองค์ธรรมในมรรคมีองค์ ๘ โดยมี สาระหลักคือการคิดดี พูดดี ทำดี ไม่เกิดอารมณ์ร้อนตามสิ่งยั่วยุ ทำจิตใจให้สงบก่อนเข้านอนและ หลังจากตื่นนอน ด้วยการปฏิบัติธรรม มีความเคารพบิดามารดา รู้จักรักบุญกลัวบาป มีวินัยในการจัด ห้องนอนและดูแลรักษาให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ ผ่านเรื่องราวที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เมื่อเด็กชายก้อง ต้องพิทักษ์ห้องนอนของตนเอง ให้พ้นจากการยึดครองของขบวนการมดคันไฟที่มาจากต่างดาว

เมื่ออ่านนิทานจบแล้ว ให้เด็กๆ ทบทวนสาระหลักจากเรื่องพร้อมเชื่อมโยงสาระเหล่านั้น สู่การปฏิบัติในชีวิตจริงด้วยคำถามชวนคิดท้ายเล่ม (ขั้นโยนิโส มนสิการ (ไตร่ตรองธรรม) และเสริม ความรู้ภาษาอังกฤษจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในเล่ม หลังจากนั้นคุณครูควรบันทึก ชีวิตประจำวันของเด็กเป็นประจำทุกวัน (ขั้นธัมมานุธัมมปฏิปัตติ) ซึ่งสามารถทำขึ้นได้เอง หรือจาก ชุดสมุดบันทึกความดี รหัส ๕+ ๑ ความดีก็ได้

โครงสร้างกระบวนการเรียนรู้

๕ ห้องชีวิต เนรมิตนิสัย : สื่อนวัตกรรมกระบวนการ แม่บทการพัฒนาเด็กไทย สู่นิสัยความดี

สาระ

กระบวนการ

โครงสร้างสื่อ

ชุดนิทานสร้างนิสัยความดี กับ ๕ ห้องมหัศจรรย์ ๕ เล่ม

หนังสือ ลองดู ลองดี กับ ๕ ห้องหรรษา ๑ เล่ม

ชุดสมุดบันทึกความดี รหัสลับ ๕+๑ ความดี ๕ เล่ม

ผลลัพธ์

ความดีพื้นฐาน

ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสุภาพนุ่มนวล ความตรงต่อเวลา โจผ่องไส

คณลักษณะเด็กไทยพึ่งประสงค์

นิสัยรักการควบคุมตนเอง (มีวินัย-มีศีล) นิสัยรักการเห็นความดีผู้อื่น (มีความเคารพ-ทำให้มีปัญญา) นิสัยรักการพึ่งพาตนเอง (มีความอดทน-เพียรทำทุกอย่างด้วยใจที่ตั้งมั่น-มีสมาธิ)

* การแบ่งความสัมพันธ์มรรคมีองค์ ๘ กับ ๕ ห้องชีวิตนี้ แบ่งเพื่อให้ง่ายต่อการพัฒนาตนเอง แต่ในความเป็นจริงทุกห้องล้วนพัฒนาตนเองตามมรรคมีองค์ ๘ ทุกข้อ

